

PROP DE VOSALTRES

Santa Teresa de Jesús

Estimats diocesans:

Aquest comentari setmanal va dirigit a recordar i enaltir una figura representativa de la nostra Església i de la cultura espanyola: santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582). La festa i el record anual se celebra des de fa molts anys el dia 15 d'octubre. Enguany coincideix amb el diumenge i em semblava just ressaltar la seva figura i la seva obra. A més, a la nostra diòcesi viu una comunitat de vida contemplativa molt estimada per tothom, les Carmelites Descalces, situada ara a la Caparrella, però abans, i durant segles, al centre de la nostra ciutat, on també trobem una altra comunitat masculina de Carmelites que regenta una parròquia. Les unes i els altres tenen santa Teresa com a mestra d'espiritualitat i fundadora de moltes comunitats en el seu tràfec vital pels pobles de Castella. La influència de la seva obra i dels seus escrits es deixen sentir encara avui dia. Recomano la lectura dels seus llibres, molts i de profund contingut psicològic i espiritual, que han servit de guia a moltes generacions de creients.

És un senzill homenatge a una gran dona. No li havia dedicat cap comentari escrit i enguany em sentia obligat a fer-lo. Tal vegada per les repercussions que l'anomenat feminisme està provocant en l'actualitat i que sembla oblidar un determinat grup de dones sàvies, valentes i creients. Se m'ha ocorregut proposar a la vostra consideració algunes frases de santa Teresa. Molts les coneixeu. A d'altres serviran de sorpresa i d'esperó per a la seva vida de creixement cultural i espiritual. Vegem-les, en la seva llengua original:

1. La verdad padece pero no perece.
2. Tristeza y melancolía no las quiero en casa mía.
3. Nada te turbe, nada te espante. Todo se pasa, Dios no se muda. Sólo Dios basta.
4. Vivo sin vivir en mí y tan alta vida espero que muero porque no muero.
5. Si en medio de las adversidades persevera el corazón con serenidad, con gozo y con paz, esto es amor.
6. La vida es una mala noche en una mala posada.

7. La única razón que encuentro para vivir es sufrir y esto es lo único que pido para mí.
8. En la cruz está la vida y el consuelo. Y ella sola es el camino para el cielo.
9. Darse del todo al Todo, sin hacernos partes.
10. El amor para que sea auténtico debe costarnos.
11. No podemos hacer grandes cosas, pero sí cosas pequeñas con un gran amor.
12. El amor perfecto tiene esta fuerza: que olvidamos nuestro contento para contentar a quienes amamos.
13. Lee y conducirás, no leas y serás conducido.

Santa Teresa va tenir una vida molt intensa i coneixia profundament la psicologia humana. L'anomenaven *andariega* perquè va caminar molt per pobles i ciutats. Va fundar convents i es va preocupar de la formació de les seves germanes. Va contactar amb altres sants de la seva època dels qui va rebre i va donar consells. Va escriure poesies, cartes i memòries; i, per descomptat, unes grans obres que han passat a la història de la literatura i li han valgut el títol de Doctora: *Libro de la vida*, *Camino de perfección*, *Las moradas*, *las Fundaciones*, *Meditaciones sobre los Cantares*, *Las Constituciones*.

Crec que seria un bon regal per a la vida d'ara la lectura d'algunes pàgines d'aquesta santa dona que ens dona lliçons per viure, per creure i per esperar. Fins i tot hi ha hagut músics que han posat les seves notes al servei de les lletres teresianes i han fet un bé immens a tots els oïdors. També obres de teatre i de cine.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Avenços pel Centre Cívic a Santa Maria Magdalena

El rector de la parròquia de Santa Maria Magdalena, Mn. Carles Sanmartín, va participar el passat 25 de setembre en una reunió als locals de la parròquia per avançar en la reivindicació de dotar d'un Centre Cívic al barri del Clot. La trobada va reunir el segon tinent d'alcalde de la Paeria, Carlos Enjuanes, acompanyat d'una tècnica de l'Ajuntament; la presidenta de l'Associació de

Veïns i Veïnes del Clot de les Granotes, Montse Salvatella; i Mn. Carles Sanmartín i Mari Àngels Grau, en representació de la parròquia. Si es concreta l'acord, el Bisbat cediria gran part dels amplis locals parroquials de Santa Maria Magdalena, mentre que la Paeria assumiria el finançament perquè els veïns i veïnes disposin de l'anhelat Centre Cívic públic per al barri.

CERCA DE VOSOTROS

Santa Teresa de Jesús

Queridos diocesanos:

El comentario semanal va dirigido a recordar y ensalzar una figura representativa de nuestra Iglesia y de la cultura española: santa Teresa de Jesús (Ávila, 1515 - Alba de Tormes, 1582). La fiesta y el recuerdo anual han sido desde hace muchos años el día 15 de octubre. Este año coincide con el domingo y me parecía justo resaltar su figura y su obra para todos vosotros. Además en nuestra diócesis vive una comunidad de vida contemplativa, muy querida por todos, las Carmelitas Descalzas, situada en la actualidad en la Caparrella, pero anteriormente y durante siglos en el centro de nuestra ciudad, donde regentan una parroquia otra comunidad masculina de Carmelitas. Unas y otros tienen a santa Teresa como maestra de espiritualidad y fundadora de muchas comunidades en su trasiego vital por los pueblos de Castilla. Su influencia en su obra y en sus escritos se deja sentir todavía hoy. Recomiendo la lectura de sus libros, muchos y de profundo contenido psicológico y espiritual, que han servido de guía para muchas generaciones de creyentes.

Es éste un sencillo homenaje a una gran mujer. No había dedicado ningún comentario escrito y me sentía obligado a hacerlo este año. Tal vez por las repercusiones que el llamado feminismo está representando en los momentos presentes y que parece olvidar a un determinado grupo de mujeres sabias, valientes y creyentes. Se me ha ocurrido proponer para vuestra consideración algunas frases de santa Teresa. Muchos las conoceréis. A otros servirán de sorpresa y de acicate para su vida de crecimiento cultural y espiritual. Veamos:

1. La verdad padece pero no perece.
2. Tristeza y melancolía no las quiero en casa mía.
3. Nada te turbe, nada te espante. Todo se pasa, Dios no se muda. Sólo Dios basta.
4. Vivo sin vivir en mí y tan alta vida espero que muero porque no muero.
5. Si en medio de las adversidades persevera el corazón con serenidad, con gozo y con paz, esto es amor.
6. La vida es una mala noche en una mala posada.
7. La única razón que encuentro para vivir es sufrir y esto es lo único que pido para mí.
8. En la cruz está la vida y el consuelo. Y ella sola es el camino para el cielo.
9. Darse del todo al Todo, sin hacernos partes.
10. El amor para que sea auténtico debe costarnos.
11. No podemos hacer grandes cosas, pero sí cosas pequeñas con un gran amor.
12. El amor perfecto tiene esta fuerza: que olvidamos nuestro contento para contentar a quienes amamos.
13. Lee y conducirás, no leas y serás conducido.

Tuvo santa Teresa una vida muy intensa y conocía con abundancia la psicología humana. Le llamaban andariega por lo mucho que anduvo por pueblos y ciudades. Fundó conventos y se preocupó de la formación de sus hermanas. Contactó con otros santos de su época de quienes recibió y dio consejos. Escribió poesías, cartas y memoriales; por supuesto grandes obras que han pasado a la historia de la literatura valiéndole el título de Doctora: *Libro de la vida*, *Camino de perfección*, *Las Moradas*, *las Fundaciones*, *Meditaciones sobre los Cantares*, *Las Constituciones*.

Creo que sería un buen regalo para la vida actual la lectura de algunas páginas de esta santa mujer que nos da lecciones para vivir, para creer y para esperar. Incluso ha habido músicos que han puesto sus notas al servicio de las letras teresianas haciendo un bien inmenso a todos los oyentes. También obras de teatro y películas cinematográficas.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Celebració de la Jornada de l'Enviament a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, el dijous 21 de setembre, la celebració de la Jornada de l'Enviament, presidida pel bisbe Salvador. La celebració va reunir gran part de la comunitat catòlica de la diòcesi per renovar l'encàrrec d'ajudar el bisbe a difondre el missatge de l'Església a la societat. Preveres, membres de vida consagrada, catequistes, professors de religió, docents de centres catòlics o responsables d'esplai, entre altres col·lectius, es van comprometre, com és tradició cada començament de curs, a fer-se participants de la feina d'evangelització a la diòcesi.

Durant la celebració es va poder escoltar el testimoni de l'Elisenda, una dona que tot i provenir d'una família creient, s'havia apartat de l'Església fins que, ja de gran, hi va tornar a partir d'una experiència transformadora i a través del catecumenat.

En la seva intervenció, el bisbe va expressar el goig per poder enviar la comunitat de la diòcesi a compartir la missió d'evangelitzar «amb realisme enmig d'una societat poc receptiva». Va demanar «reflexió i pregària» en el marc del Sínode dels Bisbes.

Presentats els nous rectors de Pardinyes, Sant Joan i el Carme

Com a resultat dels recents nomenaments de Mn. Jaime Clusa com a nou rector de la parròquia del Santíssim Salvador del barri de Pardinyes, i de Mn. Xavier Navarro com a titular de les parròquies del Carme i de Sant Joan, tots dos sacerdots van ser presentats a les seves comunitats durant la celebració de les respectives misses dominicals del 24 de setembre, a les quals va assistir el bisbe Salvador.

Mn. Jaume Pons i Mn. Joan Ramon Ezquerra, fins ara responsables de les parròquies del Carme i de Sant Joan, i que han estat destinats a les parròquies de Gimenells, Sucs i Pla de la Font, també van assistir a la presentació i van ser obsequiats amb un tapis de la Mare de Déu.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

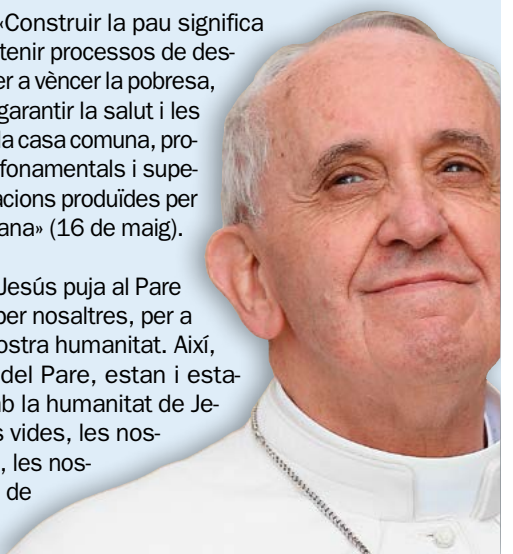

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és exigent, perquè és un veritable amic, fidel, que no amaga res, que ens suggereix què canviar i com créixer. Quan ens corregeix mai infon descoratjament; al contrari, ens transmet la certesa que amb Déu podem aconseguir-ho, sempre» (14 de maig).

@Pontifex_es: «La família és el principal antídoto contra la pobresa, material i espiritual, i també contra el problema de l'hivern demogràfic. És necessari que en tots els països es promoguin polítiques socials, econòmiques i culturals "amigues de la família" i de l'acolliment de la vida» (15 de maig).

@Pontifex_es: «Construir la pau significa emprendre i sostenir processos de desenvolupament per a vèncer la pobresa, eliminar la fam, garantir la salut i les cures, custodiar la casa comuna, promoure els drets fonamentals i superar les discriminacions produïdes per la mobilitat humana» (16 de maig).

@Pontifex_es: «Jesús puja al Pare per a intercedir per nosaltres, per a presentar-li la nostra humanitat. Així, davant els ulls del Pare, estan i estaràn sempre, amb la humanitat de Jesús, les nostres vides, les nostres esperances, les nostres ferides» (18 de maig).

Jornada del Migrant i del Refugiat

L'església de Sant Joan va acollir, el diumenge, 24 de setembre, la celebració de l'Eucaristia dins de la Jornada Internacional del Migrant i del Refugiat. Presidida pel bisbe Salvador, la missa va ser un moment de trobada per a tots els que, més enllà de la seva experiència migratòria i dels seus problemes, dediquen temps i energia per activar i animar les parròquies.

La diversitat es va fer visible des del primer moment, molts portant amb afecte la vestimenta típica del seu país, així com a través dels cànctics i les lectures, cadascú amb el seu accent específic.

La missa va ser una oportunitat per donar gràcies per totes aquelles persones que Déu ens va posant

en el camí i també per demanar que cada persona se senti lliure per decidir sobre la seva vida: migrar o quedar-se.

Beneïts els nous vitralls de Santa Maria de Gardeny

El bisbe Salvador va beneir, el dissabte 23 de setembre, el conjunt de 17 nous vitralls de la parròquia de Santa Maria de Gardeny, obra del repu-

tat vitraller Jordi Bonet, seguint el disseny de l'artista borgenca Carme Benet. Aquest taller de vitrallers també ha fabricat els conjunts que embelleixen la Sagrada Família i Santa Maria del Mar, tots dos a Barcelona.

Els nous vitralls, beneïts durant la celebració de la missa, estan dedicats a les estacions del Via Crucis, a la imatge de santa Maria de Gardeny, titular de la parròquia, i al misteri de l'Assumpció de Maria. Se sumen a la dotzena que ja hi havia a l'interior del temple, dissenyats també per Carme Benet fa una quinzena d'anys, que reproduïxen escenes bíbliques com l'Anunciació, el Naixement, la Pentecosta o la Resurrecció.

L'Equip diocesà del Primer Anunci comença a caminar

L'Equip diocesà del Primer Anunci, que reuneix vuit persones convocades per l'àrea d'Evangelització que té com responsable al delegat d'Apostolat Seglar, Manolo Díaz, es van trobar aquest passat 19 de setembre amb l'objectiu d'unir-se a la crida que fa la Conferència Episcopal, d'avançar en el que s'anomena el Primer Anunci de la fe. Aquesta primera reunió del curs va servir per compartir el que els havia aportat la lectura de la documentació sobre el Primer Anunci durant l'estiu, així com per planificar el treball a fer durant el curs.

REFLEXIONS

Cercar el compromís

«Vaig aprofundir la fe, el seguiment de Jesús, més seriosament i amb més convicció, en la preparació per a la confirmació. Érem un grup d'una quinzena de joves de setze i disset anys. Alguns acabaven l'ESO, primer o segon de batxillerat, d'altres segon de formació professional. El catequista era un universitari a punt de graduar-se en Físiques. En alguna de les sessions hi va participar el rector de la parròquia. També van donar el seu testimoni de fe, alguns dels membres de la comunitat parroquial. Va ser una preparació ben pensada i desenvolupada. Nosaltres, els joves, la vàrem viure, majoritàriament, amb lliurement generós i amb joia. Em vaig sentir estimada per aquest Déu, Pare de tots, per la presència de Jesús en la meua vida, el seu acompanyament, i per l'acció de l'Esperit que em mou a la fidelitat, al compromís, materialitzat, en aquell moment, en un voluntariat en un centre d'esplai cristià.»

La noia ha anat creixent en edat i en compromís de fe. Ja és a tercer de carrera, integrada en un grup de joves que segueixen un pla de formació cristiana i fan pregària junts, un dia a la setmana. Participa activament en l'eucaristia dominical de la parròquia, en el grup de lectors. Fa un voluntariat visitant quinzenalment una persona gran i compartint unes hores amb ella. La fe sense obres, les obres de la fe, han estat un tema recurrent de reflexió en la seva vida cristiana. Sap que la fe ha d'informar la vida. Trobar Déu en totes les situacions és un objectiu. Portar el seu Amor arreu, n'és un altre. Vol que la seva vida deixi un rastre que en sigui testimoni.

Són molts els joves que, en aquest moment del curs, cerquen un compromís factible i viable per donar concreció a la seva fe. És un bon neguit! Què faré pels altres? Què donaré per amor a Déu i al próisme? Com contribuiré a fer més present el Regne? Quin rastre, de l'Amor de Déu, deixarà la meua vida? Prendre's seriosament el tema pot repercutir en els altres durant molts mesos. Comprometre'm construeix el Regne. Copsar les necessitats dels descartats, dels necessitats... pregar i discernir són camí per arribar al compromís. Un repte per a molts cristians, especialment per als joves.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dimarts [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Sant Ignasi d'Antioquia,

bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dimecres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dijous [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al

Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev. fund. dels Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Divendres [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Úrsula, vg.

i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi. Urgell: Sant Joan de Capestrano, prev.

22. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1-46 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

Diurne XXVIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«El Senyor prepararà un convit i eixugarà les llàgrimes de tots els homes»

La imatge del banquet és usual en la Bíblia per a parlar de la salvació. Per això Jesús a l'evangeli compara precisament el Regne de Déu (Regne del cel, diu Mateu), la salvació que ell ha vingut a portar, amb un gran banquet al qual som convidats tots, una invitació que per desgràcia pot ser rebutjada: *l'un se n'anà al seu camp; l'altre als seus negocis...* Un cop més, la paràbola expressa el rebuig a acollir el missatge de Jesús (ho hem vist altres diurnes). Però Déu vol que tothom participi de la seva salvació, per això no deixa d'invitar: *Convideu a la festa tothom que trobeu*. Per això finalment *la sala del banquet s'omplí de convidats*. Però participar d'aquest banquet, del seu Regne té les seves exigències que no són altres que dur el vestit de festa. Per això a *un que no el duia, el rei li digué: com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar*. Per això els van treure fora del banquet: *Traieu-lo fora a la fosca*. El fet d'haver estat convidat no és cap garantia si no hi ha el vestit de la fe, de la fidelitat, de seguir la voluntat del Pare, d'acceptar la invitació de Jesús canviant el nostre estil de vida. Jesús ens convida al banquet però ens demana el vestit de festa. Aquest banquet anticipa el banquet que anuncia Isaïes: *El Senyor prepararà un convit de plats gustosos i de vins rancis...* És el banquet de la vida: *Farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles: engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes...* És el banquet de la vida plena, de la felicitat per sempre. Pau, a la segona lectura, relativitza els problemes d'aquí a la terra: *Sé viure enmig de privacions i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces*. La salvació del Senyor ens ajuda a relativitzar els nostres problemes d'aquí: esperem la vida plena, sense dolor ni llàgrimes, el gran banquet al final de la vida. Però tot comença acceptant de cor el missatge de Jesús ara i aquí, treballant pel Regne de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat», perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones.

En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales».